

การกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายในเรือนจำจังหวัดหนองคาย Disciplinary Offenses of Male Inmates in Nong Khai Provincial Prison

จิราวัฒน์ ศรีนุกุล

Jiranuwat Srinukul

บุญเหลือ บุปผามาลา

Boonluae Bubphamala

คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยพิชญบัณฑิต

Faculty of Political Science, Pitchayabundit College

E-mail: jirawat1195@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 10 ธันวาคม 2566

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 27 ธันวาคม 2566

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 27 ธันวาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายในเรือนจำจังหวัดหนองคาย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือผู้ต้องขังเพศชาย ที่อยู่ในเรือนจำจังหวัดหนองคาย จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม ประกอบไปด้วยเนื้อหา 3 ส่วน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือสถิติพรรณนา ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อมูลทั่วไปของประชากร สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ F - test สำหรับเปรียบเทียบการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายในเรือนจำจังหวัดหนองคายที่จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้ว และจำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ

ผลการวิจัย พบว่า การกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายในเรือนจำจังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.45$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดวินัย ($\mu = 3.63$) รองลงมาคือด้านการคบเพื่อน ($\mu = 3.46$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านความเครียด ($\mu = 3.38$) ผลการเปรียบเทียบการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายในเรือนจำจังหวัดหนองคาย ที่จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้ว และจำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ โดยภาพรวม พบว่าผู้ต้องขังที่มีอายุ ระดับการศึกษา และจำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ ต่างกันมีการกระทำผิดวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผู้ต้องขังที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้ว ต่างกันมีการกระทำผิดวินัยไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การกระทำผิดวินัย, ผู้ต้องขังชาย, เรือนจำ

ABSTRACT

The main objective of this research was to study the disciplinary actions of male inmates in Nong Khai Provincial Prison. The research population was male inmates. 100 people in Nong Khai Provincial Prison. The instrument used for data collection was a questionnaire consisting of 3 parts content. Statistics used in data analysis. are descriptive statistics such as number, percentage, mean and standard deviation. For general population information Inferential statistics include F - test for comparing the disciplinary actions of male inmates in Nong Khai Provincial Prison classified by age. education level the time to be punished and the number of times he was punished

The results showed that Disciplinary offenses of male inmates in Nong Khai Provincial Prison Overall, it was at a high level ($\mu = 3.45$), and when considering each aspect, it was found that the aspect with the highest mean was the punishment for disciplinary offenders ($\mu = 3.63$), followed by friendship ($\mu = 3.46$). and the aspect with the least mean was stress ($\mu = 3.38$). classified by age education level The time to be punished and the number of times that the prisoners had been sentenced. education level and the number of times he was punished The difference in disciplinary offenses was significantly different at the 0.05 level. Different people have different disciplinary actions.

Keywords : disciplinary offense, male inmates, prison

1. บทนำ

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม มีภารกิจเกี่ยวกับการควบคุมแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง โดยมุ่งพัฒนาเป็นองค์กรพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นพลเมืองดี มีสุขภาพกายและจิตที่ดี ไม่หวนกลับมากระทำความผิดซ้ำ ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือในการประกอบอาชีพที่สุจริต สามารถดำรงชีวิตในสังคมภายนอกได้อย่างปกติ และสังคมให้การยอมรับ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษา หรือคำสั่งตามกฎหมาย โดยดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกำหนดแนวทางปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนดนโยบายของกระทรวง หลักอาชญาวิทยา และหลักทัณฑวิทยา ตลอดจนข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำ สำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขังและข้อเสนอแนะในเรื่องที่เกี่ยวข้องขององค์การสหประชาชาติ ดำเนินการเกี่ยวกับการให้สวัสดิการ การสงเคราะห์แก่ผู้ต้องขัง และปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย (กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม, 2564)

ในฐานะกรมราชทัณฑ์เป็นกลไกลำดับสุดท้ายที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรมซึ่งประกอบด้วย ตำรวจ อัยการ ศาล และกรมราชทัณฑ์ ตามลำดับ ซึ่งภารกิจหลักของกรมราชทัณฑ์ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการรับ

ตัวผู้กระทำความผิดที่ศาลพิพากษาแล้วมาลงโทษตามกฎหมายและการแก้ไขพฤติกรรมของผู้กระทำผิดให้กลับตนเป็นพลเมืองดี สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุขภายหลังพ้นโทษแล้ว ดังนั้นจึงเห็นว่ากรมราชทัณฑ์เป็นหน่วยงานหนึ่งช่วยป้องกันสังคมและยับยั้งการกระทำผิดต่อกฎหมายบ้านเมือง ในขณะเดียวกันก็เป็นหน่วยงานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของชาติด้วยองค์การหนึ่งการดำเนินงานด้านวินัยผู้ต้องขังเป็นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 มาตรา 35 และกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 ข้อ 99-1 19 ในการดำเนินการด้านวินัยผู้ต้องขังมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ด้านการปกครองผู้ต้องขังให้ประพฤติปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ตลอดจนแบบแผนต่าง ๆ ให้เกิดความสงบเรียบร้อย เมื่อเกิดการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง จะมีเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม มาตรการในการป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังนับว่าเป็นแนวทางที่สำคัญ อาทิ การอบรมชี้แจงทำความเข้าใจให้ผู้ต้องขังเข้าใจใหม่เข้าใจระเบียบการปฏิบัติในเรือนจำ รวมทั้งควรตีตราระเบียบข้อบังคับให้เห็นชัดเจน เป็นต้น

เรือนจำจังหวัดหนองคายเป็นหน่วยงานราชทัณฑ์ สังกัดกรมราชทัณฑ์กระทรวงยุติธรรม มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุมผู้ต้องขัง ให้การฝึกอบรม การฝึกวิชาชีพ มีผู้ต้องขัง จำนวน 1733 คน เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ จำนวน 76 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 20 พฤศจิกายน 2564) และเรือนจำจังหวัดหนองคายเป็นเรือนจำที่มีการควบคุมผู้ต้องขัง ที่มีกำหนดโทษไม่เกิน 20 ได้ประสบปัญหาในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามภารกิจหลักของกรมราชทัณฑ์ คือ การควบคุมและแก้ไขให้ผู้ต้องขังเป็นคนดี แต่ผู้ต้องขังในเรือนจำกลับมีการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำเพิ่มขึ้นทุกปี และเนื่องจากผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดหนองคายได้เปลี่ยนไปจากเดิมที่เป็นผู้ต้องขังที่เป็นผู้มีการศึกษาน้อย และเป็นผู้ด้อยโอกาสทางสังคม มาเป็นผู้ต้องขังที่มีความรู้ทั้งทางประสบการณ์และการศึกษา มีสถานภาพในสังคมที่สูงกว่าในอดีตประกอบกับสังคมปัจจุบันมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย อาทิ โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น ทำให้การติดต่อสื่อสารสามารถติดต่อกันได้ทุกที่ทุกเวลา การควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้เกิดการทำความผิดวินัยจึงมีปัจจัยที่ยากจะควบคุมมากขึ้น

การกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดหนองคายได้มีการกระทำผิดวินัยเพิ่มขึ้น ซึ่งผู้ศึกษาเป็นเจ้าหน้าที่คนหนึ่งซึ่งปฏิบัติงานและมีประสบการณ์ในเรือนจำ เห็นว่ากรมราชทัณฑ์ได้พยายามที่จะแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นพลเมืองดี และภายหลังพ้นโทษไม่ไปก่อความสงบเรียบร้อยของสังคมตามที่สาธารณชนทั้งหลายมุ่งหวัง โดยการนำมาตรการที่เหมาะสมมาใช้กับผู้ต้องขัง แต่กลับพบว่าผู้ต้องขังบางคนถึงแม้จะถูกควบคุมตัวอยู่ในเรือนจำและทัณฑสถานแล้ว ก็ยังคงมีพฤติกรรมที่ไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อกำหนดต่าง ๆ ของเรือนจำเช่น การทะเลาะวิวาท การลักลอบมีสิ่งของต้องห้ามไว้ในครอบครอง การเล่นการพนัน เป็นต้น บางครั้งก็เป็นข่าวปรากฏให้เห็นตามสื่อมวลชน ทำให้ภาพลักษณ์ของกรมราชทัณฑ์เกิดความเสียหาย

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาเกิดความสนใจที่ศึกษามูลเหตุปัจจัยในการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดหนองคาย เพราะในเมื่อกรมราชทัณฑ์ได้มีมาตรการต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจให้ผู้ต้องขังประพฤติตนเป็นคนดี เช่น การจัดชั้นผู้ต้องขัง การลดวันต้องโทษ การพักการลงโทษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้ต้องขังได้พยายามประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี อยู่ในกฎ ระเบียบ ข้อกำหนดต่าง ๆ ที่กำหนด เพื่อที่จะได้กลับสู่สังคมได้เร็วขึ้น แต่กลับมีผู้ต้องขังบางส่วนยังกระทำผิดวินัยอยู่ ทำให้ไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ และยังเป็น

อุปสรรคสำคัญในการที่จะบำบัด ฟันฟู แก้ไขพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังให้กลับตัวเป็นคนดีได้ผลของการศึกษาในครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อลักษณะการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังทั้งนี้ เพื่อให้กรมราชทัณฑ์ได้นำผลของการศึกษาที่เป็นประโยชน์ ไปปรับใช้เป็นแนวทางในการวางมาตรการแก้ไขปัญหาการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง เพื่อให้เรือนจำและทัณฑสถาน เป็นที่สำหรับให้โอกาสผู้ต้องขังได้รับการแก้ไขพัฒนาพฤติกรรมนิสัย ตามเป้าหมายของกรมราชทัณฑ์ในการที่จะเป็นองค์กรพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อแก้ไขฟันฟูผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นพลเมืองดีอย่างแท้จริงดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยเรื่องมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดหนองคาย เพื่อจะได้รับทราบถึงปัญหาที่ทำให้ผู้ต้องขังกระทำผิดวินัยว่าเกิดจากสาเหตุใด และสามารถวางแนวทางในการในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดหนองคายได้อย่างเหมาะสมต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. การกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายในเรือนจำจังหวัดหนองคาย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายในเรือนจำจังหวัดหนองคาย ที่จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้ว และจำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ
3. เพื่อเสนอแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดหนองคาย

3. ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายในเรือนจำจังหวัดหนองคาย สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent variable) คือ 1. อายุ 2. ระดับการศึกษา 3. ระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้ว และ 4. จำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ

2. ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ การกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายในเรือนจำจังหวัดหนองคาย จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้เอาแนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังจากแนวคิดตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 เรื่องกฎระเบียบทางด้านวินัยผู้ต้องขังขณะคุมขังอยู่ในเรือนจำ ประกอบไปด้วย 7 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านความเครียด
- 2.2 ด้านการคบเพื่อน
- 2.3 ด้านทัศนคติต่อการกระทำผิดวินัย
- 2.4 ด้านความแอด
- 2.5 ด้านกฎระเบียบของเรือนจำ
- 2.6 ด้านการจัดสวัสดิการแก่ผู้ต้องขังภายในเรือนจำ
- 2.7 ด้านมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดวินัย

ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ต้องขังเพศชายที่อยู่ในเรือนจำจังหวัดหนองคาย รวมจำนวนทั้งสิ้น 100 คน โดยผู้วิจัยได้เลือกศึกษาจากประชากรทั้งหมด (งานทะเบียนเรือนจำจังหวัดหนองคาย, 2565)

ขอบเขตด้านระยะเวลา ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านระยะเวลาการศึกษาในครั้งนี้ศึกษาตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2565 เป็นระยะเวลา 5 เดือน

4. ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขังเพศชายที่อยู่ในเรือนจำจังหวัดหนองคาย
2. ทำให้ทราบถึงมูลเหตุจูงใจ และสาเหตุในการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดหนองคาย
3. สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ มาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย และวิธีการต่าง ๆ ในการปรับปรุง และเสริมสร้างป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดหนองคาย ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

(Independent)

ตัวแปรตาม

(dependent Variables)

ปัจจัยส่วนบุคคล
1. อายุ
2. ระดับการศึกษา
3. ระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้ว
4. จำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ

การกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายในเรือนจำ

จังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย 7 ด้าน

1. ด้านความเครียด
2. ด้านการคบเพื่อน
3. ด้านทัศนคติต่อการกระทำผิดวินัย
4. ด้านความแอด
5. ด้านกฎระเบียบของเรือนจำ
6. ด้านการจัดสวัสดิการแก่ผู้ต้องขังภายในเรือนจำ
7. ด้านมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดวินัย

6. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ต้องขังเพศชายที่อยู่ในเรือนจำจังหวัดหนองคาย รวมจำนวนทั้งสิ้น 100 คน โดยผู้วิจัยได้เลือกศึกษาจากประชากรทั้งหมด (งานทะเบียนเรือนจำจังหวัดหนองคาย, 2565)

7. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง และแบบสอบถาม ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาโดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลซึ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ต้องขังเพศชายที่อยู่ในเรือนจำจังหวัดหนองคาย จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้ว และจำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ ซึ่งเป็นลักษณะคำถามแบบปลายปิดให้เลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายในเรือนจำจังหวัดหนองคาย แบบสอบถามนี้ สร้างโดยการพัฒนาแบบสอบถามจากแนวคิดตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 เรื่อง ภาวะเปี่ยงทางด้านวินัยผู้ต้องขังขณะคุมขังอยู่ในเรือนจำ มีจำนวนข้อคำถาม 36 ข้อ ประกอบไปด้วย 7 ด้าน คือ 1. ด้านความเครียด 2. ด้านการคบเพื่อน 3. ด้านทัศนคติต่อการกระทำผิดวินัย 4. ด้านความแออัด 5. ด้านภาวะเปี่ยงของเรือนจำ 6. ด้านการจัดสวัสดิการแก่ผู้ต้องขังภายในเรือนจำ และ 7. ด้านมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดวินัย การศึกษาครั้งนี้ มีลักษณะเป็นการประเมินค่าระดับความคิดเห็นตามความเป็นจริง 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แนวทางในการป้องกันการกระทำผิดวินัยในเรือนจำจังหวัดหนองคาย เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Question)

8. การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

1. การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายในเรือนจำจังหวัดหนองคาย เพื่อนำมากำหนดกรอบการสร้างแบบสอบถามตลอดจนแนวทางการออกแบบสอบถามให้ครอบคลุมนิยามศัพท์และตัวแปรที่กำหนด

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเครื่องมือวิจัย

3. การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้าง รูปแบบและข้อคำถาม เพื่อขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

4. การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างภาพรวมทั้งหมดของแบบสอบถามโดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence) ตามวิธีของ โรวินเนลลี (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (Hambleton) (สมนึก ภัททิยธนี, 2544, หน้า 219-233)

5. แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วเสนอต่ออาจารย์ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อนำไปทดลองใช้และหาคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

5.1 โดยนำไปทดลองใช้ (try - out) กับผู้ต้องขังเพศชายที่อยู่ในเรือนจำจังหวัดอุดรธานี ซึ่งเป็นประชากรที่มีความคล้ายคลึงกับพื้นที่ศึกษา จำนวน 30 คน

5.2 นำค่าที่ได้มาทำการทดสอบความเชื่อมั่นในเนื้อหาของคำตอบโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้เท่ากับ 0.757

5.3 นำแบบสอบถามดังกล่าว ทำการปรับปรุงเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

9. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยจากวิทยาลัยพิชญบัณฑิต ถึงผู้บริหารของเรือนจำจังหวัดหนองคายเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถาม กับกลุ่มประชากรในการวิจัย
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้เป็นกลุ่มประชากรตอบแบบสอบถามแล้วเก็บรวบรวมกลับคืนมาทั้งหมด ในวันเดียวกันด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

10. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาวิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยเลือกเฉพาะวิธีวิเคราะห์ข้อมูล ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และทดสอบสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

สถิติพรรณนา ได้แก่ จำนวน (N) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามของผู้ต้องขังเพศชายที่อยู่ในเรือนจำจังหวัดหนองคาย ประกอบด้วยอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้ว และจำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ

สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สถิติ F-test (One Way ANOVA) โดยการทดสอบความแตกต่างหรือเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป และหากพบว่ามีความแตกต่างรายคู่เกิดขึ้น ผู้ศึกษาต้องทำการทดสอบต่อไปว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน และแตกต่างกันอย่างไร ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method) สำหรับการเปรียบเทียบมูลเหตุปัจจัยในการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดหนองคาย ที่จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้ว และจำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ

และแสดงสรุปจำนวน เป็นประเด็นสำคัญสำหรับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แนวทางในการป้องกันการกระทำผิดวินัยในเรือนจำจังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด

11. ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 25 – 30 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 และช่วงอายุที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 41 – 45 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 และน้อยที่สุดคือ อนุปริญญา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 มีระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้วตั้งแต่ 1 - 5 ปี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 94.00 และน้อยที่สุดคือมากกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 ส่วนใหญ่มีจำนวน

ครั้งที่เคยต้องโทษ 1 ครั้ง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 รองลงมา 2 ครั้ง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 และน้อยที่สุดคือมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00

2. การกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายในเรือนจำจังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.45$, $\sigma = 0.29$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดวินัย ($\mu = 3.63$, $\sigma = 0.33$) รองลงมาคือด้านการคบเพื่อน ($\mu = 3.46$, $\sigma = 0.56$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านความเครียด ($\mu = 3.38$, $\sigma = 0.57$) และวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นแต่ละด้านได้ดังนี้

2.1 ด้านความเครียด โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.38$, $\sigma = 0.57$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 5. การกระทำผิดวินัยของท่านเกิดจากปัญหา ที่เกิดจากหนี้สินภายในเรือนจำ ($\mu = 3.49$, $\sigma = 0.71$) รองลงมาคือ ข้อ 4. การกระทำผิดวินัยของท่านเกิดจากความเครียดที่เกิดจากปัญหาการเงินที่ใช้จ่ายในเรือนจำ ($\mu = 3.46$, $\sigma = 0.86$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 3. การกระทำวินัยผิดของท่านเกิดจากความเครียดที่เกิดจาก ครอบครัว และญาติพี่น้องทางบ้าน ($\mu = 3.27$, $\sigma = 0.96$)

2.2 ด้านการคบเพื่อน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.46$, $\sigma = 0.56$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 6. การกระทำผิดวินัยของท่านเกิดจากต้องการ เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนผู้ต้องขัง ($\mu = 3.49$, $\sigma = 0.74$) รองลงมาคือ ข้อ 7. การกระทำผิดวินัยของท่านเกิดจากการยอมรับผิดแทนเพื่อนผู้ต้องขัง ($\mu = 3.48$, $\sigma = 0.84$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 9. การกระทำผิดวินัยเกิดจากการชักชวน ของเพื่อนผู้ต้องขัง ($\mu = 3.43$, $\sigma = 0.90$)

2.3 ด้านทัศนคติต่อการกระทำผิดวินัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.40$, $\sigma = 0.50$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 15. ท่านกระทำผิดวินัยเพราะมีความจำเป็น ($\mu = 3.55$, $\sigma = 0.82$) รองลงมาคือ ข้อ 16. การกระทำผิดวินัยไม่มีผลต่อระยะเวลาที่ในการลงโทษของท่าน ($\mu = 3.51$, $\sigma = 0.78$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 12. การกระทำผิดวินัยเป็นเรื่องปกติที่ใคร่ทำกัน ($\mu = 3.17$, $\sigma = 0.81$)

2.4 ด้านความแออัด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.45$, $\sigma = 0.44$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 21. การกระทำผิดวินัยเกิดจากการการใช้ชีวิตประจำวันในพื้นที่ที่จำกัด ($\mu = 3.60$, $\sigma = 0.71$) รองลงมาคือ ข้อ 20. การกระทำผิดวินัยเกิดจากการกระทบกระทั่งกันของผู้ต้องขัง ($\mu = 3.56$, $\sigma = 0.71$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 17. การกระทำผิดวินัยเกิดจากการพักอาศัยอยู่ในห้องที่มีพื้นที่จำกัด ($\mu = 3.29$, $\sigma = 0.83$)

2.5 ด้านกฎระเบียบของเรือนจำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.39$, $\sigma = 3.39$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 26. การกระทำผิดวินัยเพราะคิดว่าจะไม่ถูกดำเนินการทางวินัยจากการกระทำผิดวินัย ($\mu = 3.46$, $\sigma = 0.73$) รองลงมาคือ ข้อ 25. การกระทำผิดวินัยเกิดจากการไม่ทราบถึงบทลงโทษ ($\mu = 3.44$, $\sigma = 0.83$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 23. การกระทำผิดวินัยเกิดจากกฎระเบียบต่าง ๆ ของเรือนจำเปิดช่องให้กระทำผิดวินัยได้ง่าย ($\mu = 3.29$, $\sigma = 0.68$)

2.6 ด้านการจัดสวัสดิการแก่ผู้ต้องขังภายในเรือนจำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.44$, $\sigma = 0.40$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 31. เรือนจำจัดให้มีนักสังคมสงเคราะห์ หรือนักจิตวิทยาในการให้คำปรึกษาแก่ผู้ต้องขังที่มีปัญหา ($\mu = 3.61$, $\sigma = 0.77$) รองลงมาคือ ข้อ 30. เรือนจำ มีการสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ต้องขังที่มีความเดือนร้อนภายในเรือนจำ ($\mu = 3.49$, $\sigma = 0.75$) และข้อที่มี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 28. การกระทำผิดวินัยเกิดจากการที่เรือนจำมีการจัดสวัสดิการด้านการรักษาโรคภัย ไม่เพียงพอแก่ความต้องการของผู้ต้องขัง ($\mu = 3.34$, $\sigma = 0.60$)

2.7 ด้านมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดวินัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.63$, $\sigma = 0.33$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 32. โทษที่ได้รับจากการกระทำผิดวินัยไม่รุนแรง พอที่จะยับยั้งผู้ต้องขังที่จะกระทำผิดวินัย ($\mu = 3.87$, $\sigma = 0.61$) รองลงมาคือ ข้อ 35. เรือนจำไม่เข้มงวดต่อ การลงโทษผู้กระทำผิดกฎระเบียบ ($\mu = 3.60$, $\sigma = 0.56$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 36. เรือนจำ สามารถดำเนินการลงโทษผู้กระทำผิดกฎระเบียบเรือนจำได้อย่างรวดเร็ว ($\mu = 3.54$, $\sigma = 0.55$)

3. การเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดหนองคาย ที่ จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้ว และจำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ โดยภาพรวม พบว่าผู้ต้องขังที่มีอายุ ระดับการศึกษา และจำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ ต่างกันมีมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิด วินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผู้ต้องขังที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้ว ต่างกันมี มูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดวินัยไม่แตกต่างกัน

4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แนวทางในการป้องกันการกระทำผิดวินัยในเรือนจำจังหวัดหนองคาย ได้แก่

1. เรือนจำควรจัดกิจกรรมพัฒนาสุขภาพทางจิตใจในเรือนจำจังหวัดหนองคาย เพื่อที่จะได้สงบ และผ่อนคลายเป็นการป้องกันไม่ให้ถูกสะสมจนกลายเป็นความเครียด
2. ต้องการให้สังคมเปิดโอกาสแก่ผู้เคยถูกต้องโทษจำคุกได้กลับเข้าทำงานได้อย่างปกติในสังคม
3. ควรขยายพื้นที่พักอาศัยอยู่ในห้องที่มีพื้นที่จำกัดให้กว้างมากกว่านี้เพื่อลดความแออัด
4. ควรมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินตรวจสอบที่ชัดเจน และมีมาตรฐาน
5. ควรจัดสวัสดิการด้านเครื่องใช้ส่วนตัวให้เพียงพอแก่ความต้องการของผู้ต้องขังในเรือนจำ

12. อภิปรายผลการวิจัย

การกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายในเรือนจำจังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.45$, $\sigma = 0.29$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดวินัย ($\mu = 3.63$, $\sigma = 0.33$) รองลงมาคือด้านการคบเพื่อน ($\mu = 3.46$, $\sigma = 0.56$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านความเครียด ($\mu = 3.38$, $\sigma = 0.57$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าทางเรือนจำจังหวัดหนองคาย ยังมี มาตรการลงโทษผู้กระทำผิดวินัยที่ยังไม่เข้มงวดมากพอ ดังนั้นเรือนจำจังหวัดหนองคายควรพัฒนาระบบ ตรวจสอบติดตามผู้ต้องขังให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพิ่มกล้องวงจรปิดให้มากขึ้น การติดตั้งเครื่องตรวจ

ร่างกาย (body scan) เพื่อตรวจผู้ต้องขังก่อนเข้าเรือนจำหรือเข้าโรงนอน โดยเครื่องมือเหล่านี้จะช่วยให้ตรวจจับและป้องกันการกระทำผิดวินัยเกี่ยวกับการลักลอบนำสิ่งของต้องห้ามเข้ามาในเรือนจำหรือโรงนอน การทะเลาะวิวาท การหลบหนีจากเรือนจำ การลักลอบลักตามร่างกาย การลักลอบเสพยาเสพติด และควรควรมีการกำหนดมาตรการทางเลือกอื่นแทนการลงโทษด้วยการคุมขัง เพื่อให้การแก้ไขฟื้นฟูเกิดประสิทธิภาพ และลดปัญหาผู้ต้องขังล้นคุก หรือการเพิ่มโทษให้หนักมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของทรศพล ขุนรัง (2556) ที่ได้วิจัยเรื่องสาเหตุการกระทำผิดซ้ำคดีเกี่ยวกับทรัพย์: ศึกษาเฉพาะกรณีความผิด ฐานลักทรัพย์นักโทษเด็ดขาดฝ่ายควบคุมแดน 8 เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้ต้องขังที่กลับมากระทำผิดซ้ำมีสาเหตุมาจาก ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยด้านจิตวิทยาโดยปัจจัยทางสังคมมีส่วนผลักดันที่ทำให้ผู้ต้องขังกลับมากระทำผิดซ้ำมากที่สุด และมีปัจจัยที่สนับสนุน คือ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและสังคม ภาวะทางเศรษฐกิจ และการติดต่อสัมพันธ์กับอาชญากร ทั้งยังพบว่าปัจจัยด้านจิตวิทยามีส่วนสัมพันธ์กับปัจจัยทางสังคมอย่างมากโดยมีปัจจัยที่สนับสนุน คือ การถูกชักจูงใจให้กระทำความผิด ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย ทศนคติต่อการถูกลงโทษ ลักษณะนิสัยและความรับผิดชอบส่วนตัว ตลอดจนสังคมภายนอกที่มีทัศนคติทางลบต่อผู้ต้องขังที่พ้นโทษทำให้การสมัครงานและหางานทำได้ยากจนเป็นเหตุกดดันให้ต้องกลับมากระทำผิดซ้ำอีก และยังสอดคล้องคล่องกับงานวิจัยของนพคุณ นาจิตรไทย (2564) วิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายเรือนจำกลางนครสวรรค์ พบว่าหลักจิต 6 ที่ส่งผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายเรือนจำกลางนครสวรรค์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับ มาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า หลักจิต 6 ที่ส่งผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายเรือนจำกลาง นครสวรรค์ด้านที่มีข้อเฉลี่ยสูงสุด คือ พฤติกรรมที่เกิดจากความศรัทธาอันเผลอใจเชื่อของตัวบุคคล รองลงมา คือ พฤติกรรมที่เต็มไปด้วยอารมณ์ฉุนเฉียว พฤติกรรมที่เป็นไปด้วยความไม่หนักแน่นคิดฟุ้งซ่านของบุคคล พฤติกรรมในการใช้ความคิดพิจารณาอย่างลึกลับซึ้ง พฤติกรรมที่เต็มไปด้วยความหลงใหลในอำนาจ และ พฤติกรรมอารมณ์ภายในตัวของบุคคล ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทรศพล ขุนรัง (2556 : 76) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “สาเหตุการกระทำผิดซ้ำคดีเกี่ยวกับทรัพย์: ศึกษาเฉพาะกรณีความผิดฐานลักทรัพย์นักโทษเด็ดขาดฝ่ายควบคุมแดน 8 เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ผู้ต้องขังที่กลับมากระทำผิดซ้ำ มีสาเหตุมาจาก ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยด้านจิตวิทยาโดยปัจจัยทางสังคมมีส่วนผลักดันที่ทำให้ผู้ต้องขังกลับมากระทำผิดซ้ำมากที่สุด และมีปัจจัยที่สนับสนุน คือ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน และสังคม ภาวะทางเศรษฐกิจ และการติดต่อสัมพันธ์กับอาชญากร ทั้งยังพบว่าปัจจัยด้านจิตวิทยามีส่วนสัมพันธ์กับปัจจัยทางสังคมอย่างมากโดยมีปัจจัยที่สนับสนุน คือ การถูกชักจูงใจให้กระทำความผิด ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย ทศนคติต่อการถูกลงโทษ ลักษณะนิสัยและความรับผิดชอบส่วนตัว ตลอดจนสังคมภายนอก ที่มีทัศนคติทางลบต่อผู้ต้องขังที่พ้นโทษทำให้การสมัครงานและหางานทำได้ยากจนเป็นเหตุ กดดันให้ต้องกลับมากระทำผิด การเปรียบเทียบการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายในเรือนจำจังหวัดหนองคาย ที่จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้ว และจำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ โดยภาพรวม พบว่าผู้ต้องขังที่มีอายุ ระดับการศึกษา และจำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ ต่างกันมีการกระทำผิดวินัยแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผู้ต้องขังที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้ว ต่างกันมีการกระทำผิดวินัยไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของวีระชัย เหล่าลงอินทร์ และคณะ (2552) วิจัยเรื่องการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม พบว่าการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคามที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกันได้แก่ ระดับการศึกษา และจำนวนครั้งที่กระทำผิดซ้ำแตกต่างกัน มีผลต่อการกระทำผิด โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะว่า ระดับการศึกษามีผลต่อการประกอบอาชีพ การมีรายได้ ซึ่งพบว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับต่ำจะเป็นผู้กระทำผิดซ้ำมากและจำนวนครั้งในการกระทำผิดซ้ำเป็นแรงสนับสนุนที่จะเกิดการกระทำผิดซ้ำอีกซึ่งสาเหตุหลายประการ เช่น การประกอบอาชีพเมื่อพ้นโทษ สังคมไม่ยอมรับ ไม่มีงานทำ ไม่มีเงิน ทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำอีกซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ อุษา คงลาย (2538) ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง,, พบว่า ปัจจัยที่สนับสนุนการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง อันแรกได้แก่ระดับการศึกษา และสอดคล้องกับการวิจัยของ สุวรรณใจคล่องแคล่ว (2546 : บทคัดย่อ) ซึ่งวิจัย เรื่อง สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีการกระทำผิดซ้ำ 2 ครั้ง เนื่องจากการกระทำผิดครั้งแรกมีระยะเวลาไม่นาน เมื่อพ้นโทษแล้ว สังคมไม่ค่อยยอมรับ ทำให้ว่างงานจึงต้องกระทำผิดซ้ำ

13. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้

1.1 จัดโครงการเพื่อสร้างจิตสำนึกให้เห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น รวมทั้งการพัฒนาสุขภาวะทางจิตวิญญาณ (มีปัญญา) ซึ่งจะส่งผลถึงกระบวนการคิดพิจารณาไตร่ตรอง มีข้อมูล มีวิจารณ์ในการคิดส่งผลถึงการกระทำในสิ่งที่ดี

1.2 พัฒนาระบบตรวจสอบติดตามผู้ต้องขังให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพิ่มกล้องวงจรปิดให้มากขึ้น การติดตั้งเครื่องตรวจร่างกาย (body scan) เพื่อตรวจผู้ต้องขังก่อนเข้าเรือนจำหรือเข้าเรือนนอน โดยเครื่องมือเหล่านี้จะช่วยให้ตรวจจับและป้องกันการกระทำผิดวินัยเกี่ยวกับการลักลอบนำสิ่งของต้องห้ามเข้ามาในเรือนจำหรือเรือนนอนการทะเลาะวิวาท การหลบหนีจากเรือนจำ การลักลอบลักตามร่างกาย การลักลอบเสพยาเสพติด เป็นต้น

1.3 จัดโครงการ/กิจกรรมอบรมเพื่อพัฒนาความจิตใจของผู้ต้องขังมี และการจัดกิจกรรมเพื่อปรับปรุงนิสัยและความรู้เพื่อป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง

1.4 มีระบบติดตามดูแลและศึกษาปัญหาของผู้ต้องขังแต่ละคนและแก้ไขให้ตรงกับปัญหา

1.5 ควรแยกผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำออกจากผู้ต้องขังที่ต้องโทษครั้งแรก เพื่อเป็นการป้องกันพฤติกรรมลอกเลียนแบบและเป็นการง่ายในการจัดโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมของผู้ต้องขังและควรมีนักจิตวิทยาอย่างน้อย 1 คน เพื่อให้คำปรึกษาและดูแลผู้ต้องขังอย่างใกล้ชิดในระหว่างที่ถูกคุมขังภายในเรือนจำ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ เพื่อได้ข้อมูลเชิงลึกในการศึกษามูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดหนองคาย ทำให้สามารถเปรียบเทียบข้อเท็จจริงในเชิงลึกได้มากขึ้น

2.2 ควรศึกษาการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังชายในเรือนจำจังหวัดหนองคาย เปรียบเทียบกับเรือนจำจังหวัดอื่น ๆ เพื่อดูความแตกต่างทางด้านปัจจัย

บรรณานุกรม

กรมราชทัณฑ์ กองการเจ้าหน้าที่. (2562). รายงานข้อมูลอัตรากำลังของบุคลากรกรมราชทัณฑ์ประจำปี

พ.ศ. 2562. นนทบุรี: กรมราชทัณฑ์ กองการเจ้าหน้าที่.

กรมราชทัณฑ์ สำนักทัณฑวิทยา. (2558). คู่มือการตรวจค้น. นนทบุรี: กรมราชทัณฑ์ สำนักทัณฑวิทยา.

นันทิ จิตสว่าง และสมุนทิพย์ ใจเหล็ก. (2542). การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติด. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.

วันเพ็ญ ภูเปีย. (2548). การจัดการศึกษานอกระบบสำหรับผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครปฐม.5 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วัลลภ รัฐฉัตรานนท์. (2545). ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ศูนย์วิจัยและพัฒนาด้านอาชญาวิทยา. (2548). เบื้องหลังชีวิตของอาชญากรมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: บริษัทบพิธการพิมพ์จำกัด.

อัศกร ไชยพงษ์. (2557). อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา. สุราษฎร์ธานี: คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อุษา คงคล้าย. (2538). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและ

คุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.

Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th ed.). New York: Harper & Row.

Kaplan, R. S. and Norton, D. P. (1996). *The Balanced Scorecard: translating strategy in action*. Boston: Harvard Business School Publishing Corporation.